

мабуть цегла тяжша від зеренця піску, або лише кусника цегли, що земля те зеренце піску, або кусник цегли, менше притягає.

П. — Зовсім так, як ти кажеш. Земля притягає по справедливості. Одній цеглі стільки то притягання; десятьом цеглам — десять разів більше; сотні цегол — сто разів більше і т.д.

В. — А як з залізом?

П. — Така сама справа. Одному залізному найдрібнішому пилкови стільки то й тільки притягання. Тисячу залізних пилків земля притягає тисячу разів більше чим один залізний пилочок.

В. — Чи не робить се, Петре, ріжниць, коли та тисяча пилків є злита в один кусок заліза?

П. — Ні, не робить і не повинно робити, бо все одно — чи лежать ті пилки окремо, чи злиті вони разом при помочи огню — їх більше не зробилось.

В. — Так, се правда. А скажи лиш, Петре, чи земля завсїгди притягає?

П. — Розумієть ся, що завсїгди. Ось візьми цеглу і привяжи її до пояса. Будеш ходити з ньою і будеш відчувати тягар. А чому?

В. — Мабуть тому, що земля тягне її до себе.

П. — Зовсім так, Василю: іменно тому, що